

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 7.

(497.)

Vol. 22.

satellite 1-416

Thursday,

April 5,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravvy.ca

Když zřím ten divuplný kříž

„Když zřím ten divuplný kříž, co na něm skonala slávy král“. Tak začíná známá velikonoční píseň v evangelickém zpěvníku. Tento divuplný kříž se stal symbolem křesťanství a jako tzv. krucifix (přibitý na kříž) zvláště katolického. Jako o symbolu křesťanství se dnes o něm vedou v Evropě spory, zda má viset ve státních budovách kam chodí i vyznavači jiných náboženství. Co však na něm zříme fakticky? Vidíme člověka popraveného způsobem určeným v dávno zaniklé Římské říši výhradně pro vzbuřené otroky a povstalce proti Římu. Vidíme tedy člověka popraveného z politických důvodů, nikoli náboženských či jiných. Mohlo by jít o vzbuřené otroka, který skončil na kříži jako předtím Spartakus, ale nápis na kříži udává jiný důvod: Ježíš Nazaretský král Židů. To je tedy důvod proč římská moc zasáhla. Je to důvod politický, do náboženských věcí Řím zásadně nezasahoval. Na co ale dbal důsledně, byl klid a mír v říši. Na jakékoli nepokoje, pozdvižení, srocení davu, reagovala okamžitě římská posádka a zjedнала pořádek. Po smrti krále Heroda, který vládl se svolením římského Senátu, stala se Judea římskou provincií přímo řízenou římským prokurátorem. Jestliže se tedy někdo vydával za krále, bylo to možno chápat jako protistátní akt. Nic víc krucifix neznázorňuje a nic víc se z něho poznat nedá. Je to skoro šílené, že nějaké náboženství si dá do znaku popravicí nástroj i s popraveným. Proto církev první tři století používala jiné symboly, byla by to veskrze politická provokace vůči římskému státu.

Proč musel Ježíš zemřít jako nepřítel státu?

Prokurátor Pilatus měl sice podezření, že se ve věci Ježíše jedná spíše o nějakou vnitronáboženskou židovskou hádku, ale když kvůli němu hrozily nepokoje jistě dlouho neváhal. Z jeho pohledu znělo hlášení do Říma takto: těsně před židovskými svátky byli popraveni tři vzbuřenci, svátky pak proběhly v klidu a přes veliký

dav poutníků posílené římské pořádkové síly nemusely zasahovat.

Ježíše vydala Pilátovi židovská velerada, poté, co selhal pokus usvědčit jej pomocí křivých svědků z rouhání a jako rouhače ukamenovat. Protože Ježíš mlčel, hrozilo celému přelíčení fiasko. Proto mu velekněz položil zásadní otázku: „zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!“ Kdyby i teď Ježíš mlčel, skončilo by celé přelíčení jakýmsi trapným patem. Ale Ježíš by zůstal naživu. To věděl velekněz i Ježíš. Ježíš ale přisvědčil. Velekněz Kaifáš se sice teatrálně rozhořčil, ale to rozhořčení nemohlo být upřímné. Sám totiž na příchod nějakého Mesiáše nevěřil. Patřil k Saduceům, rodové kněžské šlechtě, která na žádného Mesiáše nevěřila, protože prorocké spisy v nichž se o Mesiáši píše vůbec neuznávala. Upřímně se tedy měl rozchechtat a říct: vždyť jsem vám říkal, že je to blázen! To by ale nesplnilo účel, který si předsevzal - zbavit se Ježíše. V duchu se jistě zaradoval, že věc se vyvíjí jak má. Ježíš se svou odpovědí odsoudil sám. Cesta k předání Pilátovi byla volná. Vše se pak sběhlo nápadně rychle. K Pilátovi jej odvedli neprodlené a vznesli proti němu žalobu. „Podle našeho zjištění rozvrací tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále“ (Luk 23,1-2). Samá politika a žádné náboženství!

Tato obžaloba byla později v církvi vykládána jako křivé obvinění ze strany židovské velerady a politováníhodná nedbalost a neporozumění ze strany Piláta, který si nedal práci, aby zjistil, že Ježíš lid nerozvrací, daň císaři neodmítá a Mesiáš je jen duchovní pojem. Takový výklad podporují ti, kteří chtějí představit křesťanství jako neškodnou záležitost, která se týká jen duchovních či duševních prožitků lidí, kteří proti státní moci nic nemají, protože jejich víra s tím nemá nic společného. Takový výklad dělá z Ježíše chudáka, který zemřel omylem, nebo dokonce říká, že Boží vůlí bylo, aby Ježíš zemřel omylem nějakého římského potentáta.

Když Ježíš odpověděl Kaifášovi, dobře věděl co se stane. Rozhodně nechtěl zemřít kvůli sporu, zda je možno jíst neomytými rukama, uzdravovat v sobotu, či kvůli svým výrokům o chrámu, ani nechtěl být nevinnou obětí zkorumpovaného římského úředníka. Proč Ježíš v den, kterému říkáme Květná neděle, vjel do Jeruzaléma na oslátku a nechal zástup volat „Hosanna synu Davidovu“, proč nepřišel prostě v zástupu poutníků jako všichni? Proč, když farizeové, kteří byli v zástupu také, řekli Ježíšovi „Mistře, napomeň své učedníky“ odpověděl „pravím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení!“ To mělo nejvyššího představitele lidu a velekněze uklidnit? Naopak, černý scénář se mu potvrdil. Následovat bude provolání Ježíše za pravého krále-Mesiáše, povstání lidu, zásah římské posádky a konec všeho - jeho zvlášť. To ho přesvědčilo, že je třeba jednat rychle a to před Velikonocemi, kdy Jeruzalém bude plný poutníků z nichž mnozí budou Ježíšovi stoupenci. To všechno Ježíš věděl a způsobil to

záměrně. Třikrát podle evangelií upozornil učedníky, že si jde do Jeruzaléma pro smrt, ale o tom, jak a za co to bude, rozhodl jen on sám.

Židovský učenec českého původu David Flusser ve spise o Ježíši upozorňuje na to, že židovská velerada (synedron) tak narychlo svolaná, jak evangelia píšou, nemohla být usnášenischopná. V kompletním složení by asi Ježíše neodsoudila, měl v ní své příznivce (Nikodema, Gamaliele a snad Josefa z Arimatie). Zato ta část, která v domě velekněze na Ježíše čekala, se dopustila hříchu v židovstvu nepředstavitelného - vydala Žida pohanům.

Proč to udělala je jasné. Náboženská vrchnost a světská vrchnost jsou obě součástí jedné mocenské struktury světa, které se navzájem potřebují. Jejich společným zájmem je zachování stávajícího řádu a svých pozic v něm. Je-li tento řád ohrožen, jdou náboženské principy stranou. Ježíš tento řád narušoval. Proti „uspokojování náboženských potřeb věřících“ stát nic neměl. Ať si každý „kult“ kde chce, je to jeho soukromá věc. Království Boží, které zde na zemi Ježíš reprezentoval, má však proměnit svět a jeho řády a pořádky. Ježíš přišel položit kvas Božího království do těsta světa.

Krucifix jako symbol náboženství a předmět kultu je každého soukromá věc. Ježíš, který vjel na oslátku do Jeruzaléma, aby se nechal ukřižovat pod nápisem král - Mesiáš, je výzva mocnostem světa a je pro celý svět.

Jan Kozlík

Mšeno u Mělníka (Velikonoce 2011)

Obrázky z Křížové cesty Vojtěcha Rady

v kostele sv. Prokopa v Praze Šeberově - Hrnčířích.

***

Po Velkém Pátku přichází Velikonoční Neděle!

Proto přejeme všem čtenářům

VESELÉ VELIKONOCE!

